

การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

LEARNING AND TEACHING MANAGEMENT OF THAKSIN UNIVERSITY MANAGEMENT
FOR DEVELOPMENT COLLEGE

สุदारตัน ดำรงค์ศรี อัจฉรา วัฒนานรงค์ และสุวพร ตั้งสมวรพงษ์
Sudarath Damrongsri, Achara Wattananarong, and Suwaporn Tungsomworapongs

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามระดับปริญญาที่กำลังศึกษา อาชีพ สาขาวิชาที่เรียน และกลุ่มห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1,001 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก
2. นิสิตที่ศึกษาในระดับปริญญาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นิสิตที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและเกือบทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์และด้านกระบวนการเรียนการสอน
4. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักสูตรและด้านกระบวนการเรียนการสอน

5. นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มห้องเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of the study were 1) to investigate the opinions of students on learning and teaching management of Thaksin University Management for Development College, and 2) to compare the opinions of students on learning and teaching management of Thaksin University Management for Development College according to level of education, occupation, major subject, and classroom group. The sample consisted of 1,001 students who registered in the second semester of the academic year 2011. The instrument was a five rating questionnaire with the reliability of 0.98. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-Way ANOVA, and Scheffe's method.

The results were as follows:

1. The students rated learning and teaching management of Thaksin University management for Development College in overall aspects at a high level. Considering each aspect, it was found that the aspect of lecturer was rated at the highest level, while other aspects were rated at a high level.

2. The students with different level of education had different opinions on learning and teaching management of Thaksin University management for Development College in overall and each aspect at the significant level of .05.

3. The students with different occupation had different opinions on learning and teaching management of Thaksin University management for Development College in overall aspect at the significant level of .05, except the aspects of curriculum, lecturer, and teaching and learning procedure.

4. The students with different major subject had different opinions on learning and teaching management of Thaksin University management for Development College in overall aspect at the significant level of .05, except the aspects of curriculum, and teaching and learning procedure.

5. The students with different classroom group had different opinions on learning and teaching management of Thaksin University management for Development College in overall and each aspect at the significant level of .05.

คำสำคัญ

การจัดการเรียนการสอน การจัดการเพื่อการพัฒนา

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับสูงจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตบุคลากรและสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและยั่งยืนสามารถแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับสากลได้ จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดกรอบแผนอุดมศึกษาในระยะยาว 15 ปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551-2565 มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย ผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ และในปีงบประมาณ 2553 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการตรวจการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง มีการติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษาตามกฎกระทรวงและประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยได้รับความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 9 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 2 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 7 แห่ง ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน ร่วมโครงการเพื่อนำไปสู่การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน อุดมศึกษา มีประเด็นรายละเอียดดังนี้ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2554)

มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นสถาบันทางการศึกษาที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย จากการทำวิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยการสัมภาษณ์นิสิตระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ตามศูนย์การศึกษาต่าง ๆ ซึ่งให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร พบว่า ในบางรายวิชามีเนื้อหามากเกินไปไม่สามารถเรียนได้ครบตามเวลา ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ไม่ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด และหลักสูตรในแต่ละสาขาวิชายังมีจำนวนบุคคลทั่วไปให้ความสนใจเรียนน้อย (ครองพงศ์ วัชรนันท์; บัณฑิต ชำนาญกลาง; ยุทธนา ตาดต่าย; สัจจวรรณ สุทธวารีย์, 2554)

2. ด้านอาจารย์ พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นบุคคลในพื้นที่ จึงยากต่อการติดต่อทำให้ไม่สามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอนและด้านวิชาการได้อย่างเต็มที่ วิทยาลัยควรจัดอาจารย์ประจำห้องเรียนและบางรายวิชาที่ต้องการเน้นความสำคัญของเนื้อหาวิชา ควรเลือกผู้สอนที่เป็นบุคคลในพื้นที่ (ครองพงศ์ วัชรนันท์ และคนอื่นๆ, 2554)

3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ควรเพิ่มจำนวนห้องปฏิบัติการด้านคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา และการสนับสนุนกิจกรรมระหว่างห้องเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน ตามความเหมาะสมของจำนวนนิสิต (ครองพงศ์ วัชรนันท์ และคนอื่นๆ, 2554)

4. ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า บางรายวิชาการแจ้งผลการเรียนไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด และแจ้งผลผ่านระบบออนไลน์เพียงอย่างเดียว ทำให้นิสิตทราบผลการเรียนล่าช้า ส่งผลกระทบต่อวางแผนการเรียนในวิชาถัดไป ควรมีการแจ้งผลการเรียนอย่างไม่เป็นทางการ พร้อมกับการให้แบบฝึกหัดหรือแนวข้อสอบเก่าและเฉลยเพิ่มเติม เพื่อให้นิสิตเกิดความเข้าใจใน

บทเรียน ผักฝนจนเกิดความชำนาญสามารถแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ (ครองพงศ์ วัชรานันท์ และคนอื่นๆ, 2554)

5. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน พบว่า อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา วารสาร เครื่องคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไม่เพียงพอกับความต้องการ และเกิดการชำรุดเสียหายจนไม่สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทันที ควรมีการจัดมุมเป็นห้องสมุด โดยเพิ่มจำนวนหนังสือ ตำราเรียน วารสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและเจ้าหน้าที่บริหารงานสำหรับให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวิชาการและการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (ครองพงศ์ วัชรานันท์ และคนอื่นๆ, 2554)

จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณให้มีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาคุณภาพของนิสิตต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

นิสิตที่ศึกษาในระดับปริญญา อาชีพ สาขาวิชา กลุ่มห้องเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามระดับปริญญาที่กำลังศึกษา อาชีพ สาขาวิชาที่เรียน และกลุ่มห้องเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มห้องเรียนภาคเหนือ กลุ่มห้องเรียนภาคกลาง กลุ่มห้องเรียนภาคตะวันออก กลุ่มห้องเรียนภาคอีสาน และกลุ่มห้องเรียนภาคใต้ วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2,032 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มห้องเรียนภาคเหนือ กลุ่มห้องเรียนภาคกลาง กลุ่มห้องเรียนภาคตะวันออก กลุ่มห้องเรียนภาคอีสาน และกลุ่มห้องเรียนภาคใต้ ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของศิริชัย กาญจนวาสี (2537) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 976 คน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) สำหรับกลุ่มตัวอย่างบางห้องเรียนเนื่องจากมีจำนวนน้อยเพื่อความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้จำนวนประชากรทั้งหมดหรือห้องเรียนละ 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,001 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับปริญญาที่กำลังศึกษา อาชีพ สาขาวิชาที่เรียนและกลุ่มห้องเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนไว้ 5 ระดับ

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามให้สมบูรณ์ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา นำมาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน มีจำนวนคำถาม 62 ข้อ

4.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแก้ไขในเรื่องความครอบคลุมของเนื้อหา การใช้ภาษาและข้อความให้ถูกต้องชัดเจน

4.3 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และความชัดเจนของภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.90

4.4 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์

4.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนิสิตของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination Power) โดยใช้การทดสอบที (t-test) โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ เลือกข้อคำถามที่มีค่าที่ตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไปมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย (Ferguson, 1981) ได้ทั้งหมด 62 ข้อ

4.6 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามแบบของครอนบาค (Cronbach, 1990) ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

4.7 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความเห็นชอบ

4.8 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

5.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิต

5.2 ขอความร่วมมือจากนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามโดยผู้วิจัยแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

5.3 นำแบบสอบถามกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยแบบสอบถามที่แจกมีจำนวน 1,001 ฉบับ แบบสอบถามที่ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 1,001 ฉบับ คิดเป็นเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูล

6. การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามตัวแปรระดับปริญญาที่กำลังการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรอาชีพ สาขาวิชาที่เรียนและกลุ่มห้องเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549)

6.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด โดยนำคำตอบที่ได้มาจัดกลุ่มและแจกแจงความถี่เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson, 1981)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามโดยใช้การทดสอบที (t-test)/(Ferguson, 1981) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990)

7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 ทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที (t-test) (Ferguson, 1981)

7.3.2 ทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) (Ferguson, 1981) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

2. นิสิตที่ศึกษาในระดับปริญญาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและเกือบทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นิสิตที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ และนิสิตที่ประกอบอาชีพค้าขายหรือเจ้าของธุรกิจกับนิสิตที่ประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานของรัฐ และนิสิตที่ยังไม่ประกอบอาชีพ ส่วนด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์และด้านกระบวนการเรียนการสอน ที่ไม่พบความแตกต่าง

4. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและเกือบทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นิสิตสาขาวิชาการจัดการกับนิสิตสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจและกระบวนการยุติธรรม ส่วนด้านหลักสูตรและด้านกระบวนการเรียนการสอนที่ไม่พบความแตกต่าง

5. นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มห้องเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นิสิตกลุ่มห้องเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนิสิตกลุ่มห้องเรียนภาคใต้กับนิสิตกลุ่มห้องเรียนภาคเหนือ นิสิตกลุ่มห้องเรียนภาคกลาง และนิสิตกลุ่มห้องเรียนภาคอีสาน

อภิปรายผล

1. การศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านอาจารย์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในแต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งอธิบายได้ว่าวิทยาลัยการจัดการเพื่อพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของนิสิตและตลาดแรงงาน ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับกลุ่มผู้เรียนวัยทำงานที่อยู่ห่างไกลสถานศึกษาในที่ตั้ง โดยบูรณาการทั้งด้านเนื้อหาสาระให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับการพัฒนาศักยภาพตามสายงานวิชาชีพ มีการเรียงลำดับรายวิชาตามความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้

ของนิสิต นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นิสิตได้รับความรู้และประสบการณ์ตรงตามสายงานวิชาชีพ มีภูมิปัญญาทางความคิดและทัศนคติในการแสวงหาวิชาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ สามารถวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาองค์กรสู่เป้าหมายและความสำเร็จต่อไป ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับวรรณพริตตอง (2546) ที่ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์และนิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านอาจารย์ นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ ว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งอธิบายได้ว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ตรงตามสาขาวิชาที่สอน ทำให้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการ มีความแม่นยำในหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่สอน ทั้งยังมีการจัดวิทยากรที่เป็น นักบริหารด้านการเงินการคลัง นักการจัดการ นักการเมืองและข้าราชการ สลับหมุนเวียนกันมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ตรงจากงานวิชาชีพ เพื่อเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ นั่นคือ มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาการสามารถพัฒนาศักยภาพและทักษะวิชาชีพอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับกรอุษา ศรีสุวรรณ (2552) ที่ศึกษาการประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตแพทย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของอาจารย์ว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อธิบายได้ว่าอาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ตรงในการสอน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง มีการจัดทำตำรา หรือ เอกสารประกอบการเรียนการสอน หรือคู่มือประกอบการสอนในสาขาวิชา มีการชี้แจงแผนการเรียนการสอนและรายละเอียดของเนื้อหาวิชาที่นิสิตต้องศึกษาให้ทราบก่อนทำการสอน มีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการสาธิตวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ให้กับนิสิตได้ดูเป็นตัวอย่าง และมีการทดสอบการปฏิบัติจริง โดยที่อาจารย์มีการตรวจสอบ ดูแล และคอยให้คำแนะนำนิสิตอย่างใกล้ชิด ทำให้นิสิตเกิดความสนใจและเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่และการฝึกอบรม เพื่อให้นิสิตได้รับความรู้จากสภาพการปฏิบัติงานจริง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับธวัชรรัตน์ พลเจริญ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งอธิบายได้

ว่าอาจารย์มีเกณฑ์การให้คะแนนและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนชัดเจนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา โดยอาจารย์มีการชี้แจงรูปแบบและเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้นิสิตทราบในช่วงแรกของการเรียนการสอน ประกอบด้วย การสอบ การนำเสนอรายงาน และการบันทึกการร่วมกิจกรรม เพราะการใช้วิธีการวัดและประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดจะทำให้ทราบว่าการเรียนการสอนนั้นเป็นอย่างไร มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงในส่วนใดบ้าง และวิธีการประเมินผลในหลายรูปแบบเป็นการประเมินผลได้ครอบคลุมความสามารถของนิสิต เนื่องจากนิสิตมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์แตกต่างกันไป นอกจากนี้อาจารย์มีการแจ้งผลการสอบเก็บคะแนนให้นิสิตทราบก่อนการสอบวัดและประเมินผลครั้งสุดท้าย เพื่อให้นิสิตได้รู้ข้อบกพร่องและมีระยะเวลาในการเตรียมตัวสำหรับการสอบครั้งสุดท้าย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสริน สุทองหล่อ (2543) ที่วิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนระบบการศึกษาทางไกลของสถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผลว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งอธิบายได้ว่าวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยทักษิณ มีการเลือกสถานที่ตั้งที่มีเส้นทางสัญจรสะดวกสำหรับจัดการเรียนการสอน มีพื้นที่ในการพักผ่อนตามอัธยาศัยและที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต มีการจัดสภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีการจัดหาเอกสารหรือตำราเพิ่มเติมสำหรับการศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดและมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย กระตุ้นให้นิสิตสร้างนิสัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับนารีรมย์นกุล (2547) ที่ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านปัจจัยเกื้อหนุนอยู่ในระดับมาก

2. นิสิตระดับปริญญาตรี และนิสิตระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อธิบายได้ว่านิสิตศึกษากันคนละหลักสูตรและระดับการศึกษา การเชิญอาจารย์ผู้สอนจึงต้องมีความหลากหลายทั้งความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการเลือกรูปแบบวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนิสิตในแต่ละระดับปริญญา นอกจากนี้มีการเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาที่แตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายของรายวิชาในแต่ละระดับปริญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญสุดา เข้มทอง (2546) ที่ศึกษาเรื่องการนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไปใช้ กรณีศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักศึกษาสายอาชีพที่จบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาเดิมต่างกัน มีการนำความรู้ไปใช้ตามที่คาดหวังโดยรวมแตกต่างกัน

3. นิสิตที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อธิบาย

ได้ว่านิสิตที่ประกอบอาชีพต่างกันมีความต้องการประสบความสำเร็จขั้นต้นไปสู่ความต้องการประสบความสำเร็จขั้นสูงสุด ของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป เช่น นิสิตที่ประกอบอาชีพแล้วเข้าศึกษาเพื่อปรับคุณวุฒิการศึกษาของตนเอง ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น และอาจเป็นเพราะว่า นิสิตที่ประกอบอาชีพแล้ว มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียนเป็นอย่างดี จึงมีความสามารถในการทำข้อสอบ ด้วยความเข้าใจจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง พร้อมทั้งยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริงประกอบการบรรยายได้อย่างชัดเจนดีกว่านิสิตที่ยังไม่ประกอบอาชีพ และมีเงินทุนเพียงพอสำหรับซื้อคอมพิวเตอร์ เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับตนเอง ในขณะที่นิสิตที่ยังไม่ประกอบอาชีพเข้าศึกษาเพื่อการมีอาชีพที่ดี ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ ได้ จึงมีความรู้ความเข้าใจตามหลักทฤษฎีที่อาจารย์สอนเท่านั้น ไม่มีความลึกซึ้งเพียงพอในการทำข้อสอบ เนื่องจากขาดประสบการณ์ มีเงินทุนสนับสนุนน้อย จึงต้องใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่อย่างจำกัดเท่านั้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับมานะ โพธิ์น้อย (2548) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี พบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา ด้านสื่อการสอนและด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและด้านอาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อธิบายได้ว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นคนละกลุ่มกัน ซึ่งมีวิธีการวัดและประเมินผลขึ้นอยู่กับธรรมชาติของสาขาวิชา รวมทั้งความจำเป็นในการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนแตกต่างกัน เช่น อาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจและกระบวนการยุติธรรม ต้องมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการสายงานตำรวจ รู้รอบเรื่องหลักกฎหมาย การคลี่คลายคดีและเล่ห์เหลี่ยมของผู้ร้าย โดยมีรูปแบบการวัดผล ด้วยการจำลองสถานการณ์หรือเหตุการณ์สำคัญ ให้นิสิตรู้จักสังเกต สอบถาม วิเคราะห์เพื่อพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบตามหลักฐานและหลักกฎหมาย ซึ่งจะมีตำราหรือเอกสารอ้างอิงให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นสาขาวิชาเฉพาะด้าน เนื้อหาไม่มีความเป็นปัจจุบัน หายากและมีราคาแพง ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนนิสิตสาขาวิชาการจัดการและนิสิตสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น นอกจากจะมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันตามวิชาที่สอนแล้ว ยังมีการวัดและประเมินผลด้วยการให้นิสิตแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ สอดคล้องกับหลักทฤษฎี ซึ่งมีตำราหรือเอกสารอ้างอิงที่หาได้ง่าย มีราคาถูก และมีอยู่จำนวนมาก ให้นิสิตในแต่ละสาขาวิชาที่มีความคิดเห็นด้านอาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านปัจจัยเกื้อหนุนแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณิ เพชระ (2552) ที่ศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง พบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านปัจจัยเกื้อหนุนแตกต่างกันส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

5. นิสิตกลุ่มห้องเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อธิบายได้ว่าสถานที่ตั้งของกลุ่มห้องเรียนทั้งห้ามีความ

แตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนอาจมีการปรับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับจำนวนนิสิต สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณีที่เอื้อประโยชน์ต่ออาชีพและหลักการทำงานของนิสิต เช่น กลุ่มห้องเรียนภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคอีสาน มีทำเลที่ตั้งอยู่ในตัวเมืองซึ่งล้อมรอบด้วยหน่วยงานราชการหรือสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่สำคัญต่าง ๆ ดังนั้นนิสิตสามารถเดินทางได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ใช้เวลาในการเดินทางน้อยจึงไม่มีความกังวลเกี่ยวกับการเข้าเรียนให้ทันเวลา มีสมาธิในการเรียนและด้วยมีจำนวนนิสิตโดยรวมน้อย จึงทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถให้การดูแลเอาใจใส่ ให้ความสนทนสนม ให้คำแนะนำและวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาด จนกระทั่งติดตามพฤติกรรมในการเรียนการสอนของนิสิต ส่งผลให้การวัดและประเมินผลจึงง่าย รวดเร็วตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในขณะที่ห้องเรียนภาคตะวันออกและห้องเรียนภาคใต้ มีสถานที่ตั้งอยู่นอกเมือง ล้อมรอบด้วยทะเลหรือแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม ถึงแม้จะมีรถรับจ้างหรือรถประจำทางคอยให้บริการแต่ก็ไม่สะดวกเหมือนอยู่ในเมืองเพราะต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางนาน ต้องอดทนต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่อาจส่งเสียงรบกวน จนเกิดความกังวลและกลัวเข้าเรียนไม่ทันทำให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นไม่อีกทั้งยังมีจำนวนนิสิตโดยรวมมากและส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ ตำรวจหรือพนักงานหรือลูกจ้างที่มาจากที่ทำงานเดียวกัน เมื่อต้องมีประชุมหรือการระดมคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ จึงไม่สามารถมาเข้าเรียนได้ตามปกติขาดความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาที่เรียน ดังนั้นการเรียนการสอนจึงอาจเป็นแบบการส่งงานแล้วมาพบอาจารย์ผู้สอนตามที่ได้นัดหมายไว้และส่งผลต่อการวัดและประเมินผลที่อาจจะออกมาได้ตื้นๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับชุมพล วงศ์คำจันทร์ (2552) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2551 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ควรมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการปรับเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัยหรือการจัดทำหลักสูตรใหม่เพิ่มความหลากหลายของสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน โดยผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในรายวิชาที่ตนสนใจเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่เป็นประโยชน์ให้กับผู้เรียนทราบชัดเจน
2. ด้านอาจารย์ ควรจัดการประชุมนิเทศอาจารย์ผู้สอน เพื่อฝึกอบรมให้ผู้สอนมีการพัฒนาทักษะ เทคนิคการสอนใหม่ ๆ ที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนเพราะกลุ่มผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน มีตำแหน่งหน้าที่การงานระดับสูง ผู้สอนจึงควรรู้จักการวางตัวให้เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีความซื่อสัตย์ต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน ควรส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่และกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างห้องเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ และการมีอิสระทางความคิด สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ

การทำงานและการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้ ซึ่งการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์และนิสิตด้วย

4. ด้านการวัดและประเมินผล ควรกำหนดปฏิทินการส่งผลการศึกษาและการแจ้งผลการศึกษาให้ชัดเจน กรณีส่งผลการศึกษาล่าช้าควรมีบทลงโทษสำหรับอาจารย์ผู้สอน และวิทยาลัยควรมีคณะกรรมการตรวจสอบเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด เพราะการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาควรใช้การวัดและประเมินผลให้หลากหลายวิธี เพื่อครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนและตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา ดังนั้นจึงควรจัดอบรมให้ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ และสามารถตรวจสอบได้

5. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ควรเร่งให้ความสำคัญกับการจัดสภาพและขนาดของห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับจำนวนนิสิต เพิ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับความต้องการของนิสิตและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน นอกจากนี้ควรเพิ่มจำนวนหนังสือในห้องสมุดและพัฒนาโปรแกรมการสืบค้นหนังสือออนไลน์ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเองจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. ควรมีการศึกษาติดตามผลบัณฑิตของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

3. ควรศึกษาความคาดหวังของนิสิต ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ หรือองค์กรอื่น ๆ ในท้องถิ่นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

4. ควรศึกษารูปแบบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

บรรณานุกรม

กรอุษา ศรีสุวรรณ. (2552). การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ขวัญสุดา เข้มทอง. (2546). การนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไปใช้ กรณีศึกษา

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพระนครศรีอยุธยา.

สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ครองพงศ์ วัชรานันท์ และคนอื่น ๆ. (2554, พฤษภาคม 19). การสัมภาษณ์โดย **สุดารัตน์ ดำรงค์ศรี**

วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ กรุงเทพมหานคร.

- ชุมพล วงศ์คำจันทร์. (2552). **ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2551.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). **เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ.** กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- ธวัชรัตน์ พลเจริญ. (2546). **ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นารี รมย์บุญกุล. (2547). **ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุม.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานะ โพธิ์น้อย. (2548). **ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รสริน สุทองหล่อ. (2543). **การจัดการเรียนการสอนระบบการศึกษาทางไกลของสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณพร ฉัตรทอง. (2546). **การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2537). **การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย.** กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2554). สืบค้นจาก http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/off-campus/index.htm
- สุพรรณิ เพชระ. (2552). **ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing.** 4th ed. New York: Harper & Row Publishers.
- Ferguson, G. A. (1981). **Statistical Analysis in Psychology and Education.** 5th ed. New York: McGraw-Hill Book.